ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—74 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5103

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΟΛΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΣ ΓΚΛΕΝ ΕΤΕΘΗ ΧΘΕΣ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΕΙΣ ΤΡΟΧΙΑΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΕΚΑΜΕ ΤΡΕΙΣ ΓΥΡΟΥΣ ΕΙΣ 4 ΩΡΑΣ, 56' & 12"

Ὁ κῶνος τοῦ πυραύλου ἀνέπτυξε ταχύτητα 28.220 χλμ. τὴν ὥραν.—Ὁ 40ετης συνταγματάρχης Τζὼν Γκλὲν μετέδιδε κρυπτογραφικὰς εἰδήσεις καὶ ἐπεκοινώνησε δι' ἀσυρμάτου μὲ τὸν ἀστροναύτην Σέππαρντ, εὑρισκόμενον εἰς Αὐστραλίαν, ὡς καὶ μὲ τὸν ἰατρόν του, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν δεύτερον γῦρον τοῦ συνέστησε: Εἶσαι καλὰ Τζών, προχώρει.—Εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν, χρησιμοποιήσας σύστημα πυραύλων πεδήσεως

Ο ΚΩΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝΑΥΤΗΝ ΠΕΡΙΣΥΝΕΛΕΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΟΝ "ΝΟΑ,, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΤΟ 1948 ΕΙΧΕΝ ΕΛΘΕΙ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ ΕΞΕΦΡΑΣΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΠΙΤΥΧΕΣ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ

ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΝΑΒΕΡΑΛ, 20. Μετὰ ἀπὸ δύο ὀλιγολέπτους καθυστερήσεις, τὴν 16,51 ὥραν Ἑλλάδος σήμερον, ἐξετοξεύθη ὁ πύραυλος φορεὺς τοῦ θαλαμίσκου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο ὁ ἀστροναύτης Τζὼν Γκλέν, συνταγματάρχης τοῦ Σώματος τῶν πεζοναυτῶν, ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἔγγαμος καὶ πατὴρ δύο ἀρρένων τέκνων.

Ἐχρειάσθησαν 5 1)2 λεπτὰ τῆς ὥρας διὰ νὰ ἐξέλθη ὁ ἀστροναύτης τῆς γηΐνης ἀτμοσφαίρας καὶ ἀφοῦ διήνυσε 503 μίλλια, ἀπέβαλε τοὺς κινητῆρας τοῦ πυραύλου.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ κῶνος εἶχεν ἀναπτύξει ταχύτητα 28.220 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, ἤτοι τὴν μεγίστην ποὺ ἐπέτυχε καθ' ὅλην τὴν διαδρομήν του καὶ ἐτέθη κατὰ τὸ πρόγραμμα εἰς τροχιὰν περὶ τὴν Γῆν μὲ περίγειον 155 χιλμ. καὶ ἀπόγειον 162 χιλμ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου γύρου ὑπερέπτη τῆς Αὐστραλίας, ἐνῶ μετέδιδε δὲ συνεχῶς κρυπτογραφικὰς εἰδήσεις, ἐπεκοινώνησε δι' ἀσυρμάτου μέ τὸν συνάδελφόν του πρῶτον Ἀμερικανὸν ἀστροναύτην Σέππαρντ, εὑρισκόμενον πρὸς τοῦτο ἀπὸ ἡμερῶν εἰς Αὐστραλίαν.

Ὁ πρῶτος γῦρος συνεπληρώθη κατὰ τὸ προκαθορισθὲν πρόγραμμα ἐντὸς 89' λεπτῶν τῆς ὥρας.

Κατὰ τὸν δεύτερον γύρον του καὶ ὅτε ὁ κῶνος εὑρίσκετο ὑπεράνω τῆς Ἀφρικῆς, ὁ Γκλὲν ἀνέφερε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου εἰς τὸν ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ Κανάβεραλ εὑρισκόμενον ἰατρόν του, ὅτι αἰσθάνεται ηὐξημένην θερμοκρασίαν («ζεσταίνομαι»). Ὁ ἰατρὸς συνέστησεν εἰς αὐτὸν νὰ πάρη βαθεῖαν εἰσπνοὴν διὰ νὰ ἐλέγξη τὴν κατάστασίν του καὶ ἀφοῦ ἐβεβαιώθη περὶ τῆς ὑγείας του —διὰ τῶν διαφόρων ὀργάνων —τοῦ ἀπήντησεν: «Εἶσαι ἐν τάξει Τζών, προχώρει».

Οἱ δεύτερος καὶ τρίτος γύροι συνεπληρώθησαν ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου προβλεπομένου χρονικοῦ διαστήματος, ἐνῶ παραλλήλως αἱ δυνάμεις περισυλλογῆς τοῦ ἀστροναύτου εὑρίσκοντο εἰς τὰς θέσεις των. Τὰς ἐν λόγω δυνάμεις ἀπετέλουν τὸ ἀεροπλανοφόρον «Ράντολφ» μὲ 6 ἀντιτορπιλλικὰ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν νήσων Βερμούδων. Ἐπὶ τοῦ «Ράντολφ» τέσσαρα ἐλικόπτερα, ὑπὸ τὸν ταγματάρχην τῶν πεζοναυτῶν Νέλσων, ἡτοιμάζοντο νὰ ἀπογειωθοῦν διὰ τὴν περισυλλογὴν τοῦ κώνου. Ἐπὶ τῶν ἐλικοπτέρων εὑρίσκοντο ἐκτὸς τῶν ἰατρῶν ὁμὰς δυτῶν «σκούπα», οἵτινες δύνανται νὰ παραμείνουν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν ἐν καταδύσει. Ἐπίσης τὰ ἀνωτέρω ἐλικόπτερα ἔφερον πλήρη ἐξοπλισμὸν διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ ἀνέλκυσιν τοῦ κώνου καὶ τοῦ ἀστροναύτου

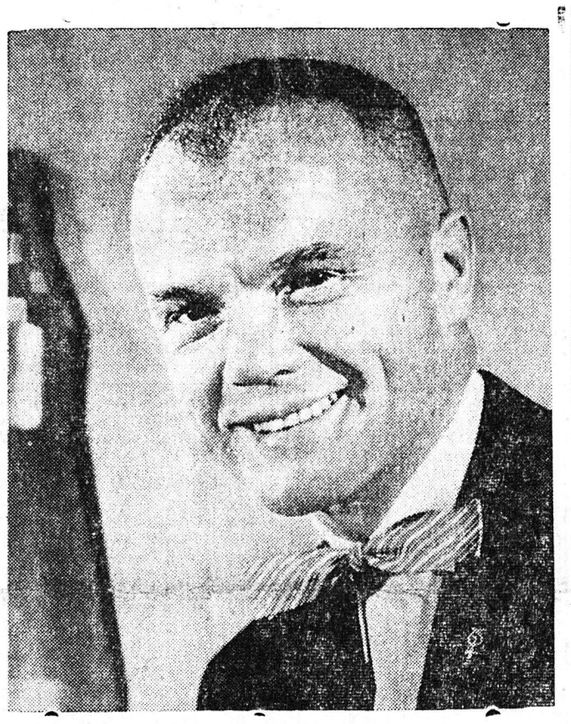

Ὁ Ἀμερικανὸς ἥρως Τζὼν Γκλὲν

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τρίτης περιστροφῆς περὶ τὴν Γῆν, ὁ Γκλέν, χειριζόμενος μόνος τὸ σκάφος, κατηύθυνε τοῦτο πρὸς τὴν Γῆν, κατὰ τὴν εἴσοδόν του δὲ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἐχρησιμοποίησε τὸ σύστημα πυραύλων πεδήσεως, ἥτο δὲ τοιαύτη ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἀναπτυχθεῖσα ἐκ τῆς προστριβῆς θερμότης, ὥστε νὰ ἀνέλθη αὕτη διὰ δύο λεπτὰ εἰς 1.100 βαθμοὺς «Φαρενάϊτ». Ὁ Γκλὲν οὐδένα κίνδυνον διέτρεχεν ἐκ τῆς τοιαύτης θερμοκρασίας, διότι ἔφερεν εἰδικὴν στολήν.

Τὴν 9.40 μ.μ. ὥραν Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἐχρησιμοποιήθη τὸ σύστημα πεδήσεως, ἐλειτούργησαν τὰ δύο ἀλεξίπτωτα, ἐθεάθη δὲ ὁ κῶνος κατερχόμενος ὁμαλῶς εἰς τὴν Γῆν. Τὸ σημεῖον πτώσεως εὑρίσκετο εἰς θαλασσίαν περιοχὴν τῶν Βερμούδων καὶ εἰς ἀπόστασιν 800 μιλλίων ἀπὸ τὸ Κανάβεραλ. Ὁ ἀστροναύτης προσεθαλασσώθη 44 μίλλια ἀπὸ τοῦ ἀεροπλανοφόρου «Ρούντολφ» καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μιλλίου ἀπὸ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Νόα». (Σημ. Συντ. Τὸ «Νόα» ἔχει ἐπισκεφθῆ τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν κατὰ τὸ 1948).

Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν ἔσπευσε καὶ ἄνευ χρονοτριβῆς ἀνήλκυσε υὸν κῶνον μὲ τὸν ἀστροναύτην τὴν 9.55' μ.μ. ὥραν Ἑλλάδος πρὶν τὰ ἐλικόπτερα διανύσουν τὴν ἀπόστασιν τῶν 44 μιλλίων ἐκ τοῦ ἀεροπλανοφόρου μέχρι τοῦ σημείου προσθαλασσώσεως τοῦ ἀστροναύτου.

Ἐπειδὴ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν δὲν εἶχεν εἰδικευμένον προσω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΔΙ' ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΤΟ Ε.Β.Ε. ΠΑΤΡΩΝ ΕΙΣΗΓΕΙΤΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΠΟΙΑΙ ΝΕΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΙΔΡΥΘΟΥΝ

Τὸ Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἐπιμελητήριον Πατρῶν, εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, συνέταξε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ὑπουργεῖον μακρὰν καὶ ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς φυσιογνωμίας τῆς περιφερείας του. Ἡ ἔκθεσις αὕτη συνετάγη βάσει πορισμάτων μελέτης, καταρτισθεισῶν κατὰ βιομηχανικοὺς κλάδους ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπέδειξαν τὰ ἐνδεδειγμένα νὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ εἰδικότερον τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται εἰς τὴν πρὸ τοῦ πολέμου δραστηριότητα τῆς τοπικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἐξυπηρετούντων αὐτὴν παραγωγικῶν κλάδων καὶ ὑπογραμμίζει τὰ σοβαρὰ ἐπιτεύγματα, τὰ ὁποῖα ἔδιδον τότε ξεχωριστὴν θέσιν εἰς τὰς Πάτρας ὡς ἐμπορικόν, ἐξαγωγικὸν καὶ βιομηχανικὸν κέντρον τῆς χώρας.

Ἐν συνεχείᾳ ἀσχολεῖται μὲ τὰς σημειωθείσας κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον ἐξελίξεις εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς περιφερείας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, δι' οὓς λόγους λεπτομερῶς ἐκτίθενται ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἐκτίθεται κεχωρισμένως ἡ δραστηριότης δι' ἕκαστον κλάδον, εἰσαγωγικὸν ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, ἐξαγωγικὸν καὶ βιομηχανικὸν καὶ ἀναφέρονται τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα παρενεβλήθησαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δύο πρώτων, εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Εἰδικώτερον διὰ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς σταφίδος, εἰς τὴν ἔκθεσιν τονίζεται ὅτι οἱ λόγοι τοῦ περιορισμοῦ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ ἀνάγονται μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ εἰς διαφόρους ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεις τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀντὶ νὰ συμπαρίσταται εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ σταφιδεξαγωγικοῦ ἐμπορίου ὅπως προωθήση τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα εἰς νέας ἀγνώστους ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπεδίωκε νὰ τὸ ὑποκαταστήση εἰς τὰ ἔργα του διὰ τοῦ ΑΣΟ, εἰς τὸν ὁποῖον προτίθεται, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐνδείξεις, νὰ ἀναθέση τὴν μονοπώλησιν τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγοράς.

Ἀντιθέτως, ἡ διοίκησις τοῦ Ἐπιμελητηρίου μὲ ἱκανοποίησιν σημειοῖ τὴν ἀξιόλογον ἀνάπτυξιν, ἣν ἐμφανίζει μεταπολεμικῶς καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν ὁ βιομηχανικὸς κλάδος τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἀνάπτυξις προβλέπεται νὰ συνεχισθῆ μὲ μεγαλυτέραν ἔντασιν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κυβέρνησις στρέψη τὸ ἐνδιαφέρον της καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ βιομηχανικὰ κέντρα, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ὁμοιόμορφον βιομηχανικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν. Ἐπίσης ἰδιαιτέρως τονίζει τὴν σοβαρὰν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως, κυρίως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δρομολογήσεως τῶν πορθμείων Ἑλλάδος—Ἰταλίας, ὡς καὶ τοῦ συνδέοντος τὰς Πάτρας μὲ τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην τοιούτου.

Εἰδικώτερον εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα, ἡ διοίκησις τοῦ Ἐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΙΠΙΛΗ

Ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται, γεμάτος ἀπὸ βαθειὰ λύπη... Εἶδα τὴ μάννα μου πεθαμένη τὴν ὥρα ἐκείνη, ποὺ ἡ κάμαρα τοῦ σπιτιοῦ, ἦταν γεμάτη ἀπὸ βαρὺ ἰσκιο. Τὸ χάραμα αὐτὸ τὴν εἶδα νὰ κοιμᾶται ἀξύπνητη. Κι' ἦταν τόσο ἀπαλὴ καὶ τόσο γεμάτη ἀπὸ ἀνάπαυση... Ἡ φεγγερὴ γαλήνη τοῦ προσώπου της, κράταγε ἀκόμα κάτι ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ κάτι ἀπό τὸ θάνατο. Ἀνάρια—ἀνάρια, ἔπεφτε πάνω της τὸ ἄϋλο πέπλο, τὸ ὑφασμένο ἀπὸ τὴν ἀσημένια θλίψη τοῦ Χάρου. Κι' αὐτό, περνοῦσε πάνω της καὶ χυνότανε ἀργοστάλαγο καὶ γινότανε χλωμάδα. Γλυκοϋπνη τὴ μάννα μου τὴν εἶδα νὰ κυλάη σ' ἀφάντασια βάθη. Κατάλαβα τότε πὼς δὲν θὰ ξυπνοῦσε ποτέ. Πὼς θἄκανε φτερὰ ὑπερδύναμμ καὶ θὰ χανότανε πέρα ἀπὸ τοὺς πόθους μας καὶ πέρα ἀπὸ ὅ,τι εἶχαν φτιάσει τὰ γλυκὰ ἀγαπημενα της χέρια. Κλειστὰ τὰ ματόφυλλά της, ἔμοιαζαν σὰν φύλλα λουλουδιῶν, ποὺ τὰ γαλάζωνε στὴν ἄκρη κάποια παγωνιά.

Συνεπαρμένος ἀπό τὴν ἁπλωμένη ἀσπράδα τοῦ προσώπου της, τὴν φαντάστηκα τυλιγμένη μέσα σὲ πέπλα ἀχτίδων. Καὶ τὴν τρυφερὴ ψυχούλα νὰ φεύγη σὰν ἀνθάκι ποὺ τὴ λύγισε ἡ ὁρμὴ τοῦ θανάτου. Ἡ φλόγα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς εἶχε βασιλέψει πιὰ ὁλότελα ἀπὸ πάνω της καὶ στὰ θολὰ βάθη τοῦ πόνου μου, τράβηξα τὴν καρέκλα μου κοντά της. Θέλησα νὰ τὴν κουβεντιάσω γιὰ τελευταία φορὰ κι' ἔσμιξα τὴν ψυχή μου μὲ τὰ παληά. Εἶδα τὴ μάννα μου νέα, γεμάτη ζωή, νὰ πηγαίνη καὶ νἀρχεται ἥσυχη καὶ κελαϊδιστὴ καὶ νὰ σιγοπερπατάη σ' ὅλα τὰ περασμένα. Τὸ λαχτάρισμα αὐτὸ τῆς σκέψης μου, ἀνταριάστικε καὶ πετάχτηκαι κυματιστὰ καὶ μεγάλωσε πάνω σ' ἕνα τραγουδιστὸ ἥλιο ζωῆς.

Ἤταν τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ποὺ σἄν σιταρίθρα, μεγαλώναμε ὅλα τ' ἀδέρφια μου, κι' ἐγὼ μαζύ, κάτω ἀπ' τὸ γλυκὸ χάϊδι τῶν ματιῶν της. Καὶ νά! καὶ τοῦτο, καὶ νὰ καὶ κεῖνο...ποτάμι ροδοστάλλαγο κύλαγε ἡ σκέψη μου σὲ πηχτοφυτρωμένο μαζυ της δρόμο. Κι' ἔβγαζε δλάνθιστα κλαδιὰ τὸ ἀλώνι τῆς ζωῆς ἐκείνης. Τἄστησα τότε κοντά τόνα μέ τ' ἄλλο, κι' ἔφιασα ἕνα δροσερό χλοϊσμένο κύκλο ὅπως τὸν ζήσαμε μαζύ, κι' ὅπως τὸν ἔννοιωσα νὰ κυλάει δίπλα της, καὶ νὰ κλαγγίζη δυνατὰ στ' αὐτιά μου, κείνη τὴν ὥρα. Καὶ τότε εἶδα στ' ἀληθινὰ νὰ κιτρινίζη ἡ ὄψη τῆς μάννας μου σἄν φλουρὶ παλιὸ καὶ σβυσμένο κι' ἔπειτα νὰ χάνεται σ' ἕνα βάθος ἀσάλευτο κι' ἀλαργινό...

Ἡ βουὴ τοῦ πόνου μου ξύπνησε τότε ἄγρια μέσα στὴν κάμαρα, ποὺ τὴ βάραινε καὶ τὴ μούντωνε ὁ ἴσκιος τοῦ Χάρου.

Σκοτείνιασε μὲ μιᾶς καὶ ἡ δική μου ψυχή, καὶ νόμισα πὼς ζοῦσα σὲ νύχτα συννεφιασμένη. Ἕνα φῶς χλωμό, πνηγμένο στὸ ἰσκιόφωτο μιᾶς παντοτεινῆς θλίψης, ἔκανε τὴ σκέψη μου νὰ ταξειδεύη ἀμίλητη σ' ἔρημο πέλαγος. Καὶ σύννεφα μεγάλα, σἄν καράβια τρικάταρτα, μὲ μαῦρα πανιά, βαρειά, μπουμπούνιασαν πάνω στὸ στῆθος μου. Καὶ τότε ἡ θύμηση τῆς ζωντανῆς μάννας μου ἄφησε μέσα μου ἀστέρευτη τὴ λαχτάρα της. Ἡ καρδιά μου, γίνηκε μὲ μιᾶς μολύβι. Μόνον τὰ δυό της μάτια ἔμειναν μπροστά μου, σἄν δυὸ ἀστέρια ἀκίνητα, ποὺ μὲ κύτταζαν μέσα στὴ μαυροπράσινη σκοτεινιὰ τῆς κάμαρας, μὲ κρύα λάμψη. Καὶ τότε πειά, κατάλαβα πὼς τὸ ἀγκαλιαστὸ τραγοῦδι τῆς ζωῆς μὲ τὴ μάννα μου, πῆρε ἄλλο σκοπό. Τράβηξε σὲ τέρματα ἀνεξυχνίαστα, ποὺ εἶναι στηλωμένα πάνω στὸ ἀθάνατο χαμόγελο τοῦ Θεοῦ.

ΕΥΑ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΑΔΕΙΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΚΤΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑΝ

Συνῆλθε χθὲς τὸ δημ. συμβούλιον καὶ ἠσχολήθη ἐπὶ τρίωρον μὲ τὸ σχέδιον πόλεως, ἐνέκρινε δὲ τὸ ὑποβληθὲν σχέδιον τῆς ἀνατολικῆς καὶ μεσημβρινῆς περιοχῆς τῶν Πατρῶν. Ἐπετράπη, ἐξ ἄλλου, ὅπως χορηγοῦνται ἄδειαι οἰκοδομῆς εἰς τὸ ἀρκτικὸν μέρος, ὡς τὸ σχέδιον Δάλλα, ἄνευ πρασιῶν.

Κοτρωνόπουλος. Εἶμαι σύμφωνος νὰ προστατεύωνται συνδημόται, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην, ἀλλὰ νὰ μὴ κάνουμε οἰκοπεδοῦχους ἰδιοκτήτας χωραφιῶν.

Πρόεδρος. Χορηγοῦνται ἄδειαι βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου καὶ εἰς τοὺς προϋπάρχοντας συνοικισμοὺς πρὸ τοῦ 1923.

Πρότασις ὅπως συμπεριληφθῆ ἡ εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ συνοικισμοῦ «Παγώνας» περιοχὴ εἰς τὸ σχέδιον πόλεως, παρεπέμφθη εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ καθορίση τὰ ὅρια.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις ἐπὶ ἀπορρίψεως ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων προτάσεως τοῦ δημ. συμβουλίου περὶ καταργήσεως τῆς παρὰ τὸν Ὅσιον Λουκᾶν πλατείας.

Οἱ κ. κ. Τζίνης, Μαρινάκης καὶ Παπαδημητρίου ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς πλατείας, διότι ἡ πόλις στερεῖται ἀνοικτῶν χώρων. Τελικὴ ἀπόφασις θὰ ληφθῆ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Μετὰ εἰσήχθη πρὸς συζήτησιν ἑτέρα ἀπορριπτικὴ πρότασις τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν ζητηθεῖσαν διαμόρφωσιν εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Φαβιέρου — Ἕλληνος Στρατιώτου.

Ὡμίλησαν, ταχθέντες ὑπὲρ τῆς δημιουργίας μικρᾶς πλατείας εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, οἱ κ. κ. Γκολφινόπουλος, Μαρινάκης κ. ἄ. Τὸ ζήτημα ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐγένετο δεκτὸν νὰ παραμείνη ὡς ἔχει.

Ὁ κ. Φαρμακίδης ὑπέδαλεν ἔνστασιν, διότι δὲν συνεζητήθη νομοτύπως τὸ θέμα καὶ δὲν συνωδεύετο ὑπὸ σχεδιαγράμματος. Ἡ ἔνστασις ἀ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

ΜΠΙΖΑΝΙ - ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

[Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ]

Τὸ ἰδικόν της Βερτὲν τὸ εἶχεν ἡ Ἑλλὰς ἐνωρίτερον τῆς Γαλλίας: Τὸ Μπιζάνι. Ὑπῆρξεν ἡ σκληροτέρα μάχη τῆς μέχρι τότε ἐποποιΐας τοῦ ἐλευθέρου Ἔθνους. Ἡ σκληροτέρα καί ἡ πλέον ἀποφασιστική. Θέσις — κλειδὶ ἀπετέλει τὸ τραγικὸν σημεῖον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξηρτᾶτο ἡ τύχη τῶν Ἰωαννίνων. Ἐκεῖ ἐκρίνετο ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἠπειρωτικῆς πρωτευούσης. Καὶ εἶχον ἀκριβῆ συνείδησιν τῆς σημασίας ἀμφότερη τὰ μέρη. Καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀγὼν διὰ τὴν κατάληψίν του διεξήχθη μὲ τόσον ἀνένδοτον πεῖσμα, μὲ τόσον ἀδυσώπητον ἐμμονήν, εἰς τὸν σκοπόν. Οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὑποχωρήσει εἰς τὸ Ἠπειρωτικὸν πεδίον, προσεπάθουν νὰ τὸ διατηρήσουν, ὁπωσδήποτε. Οἱ Ἕλληνες νὰ τὸ καταλάβουν. Τί σύγκρουσις ἦτο ἐκείνη! Ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ συνεκλονίζετο. Κάποιος σεισμὸς ἐθνικῆς θελήσεως ἔκαμνε τὴν γῆν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἱστορικῆς μάχης νὰ φεύγη ὑπὸ τοὺς πόδας. Ὁ μυκηθμὸς τῶν πυροβόλων, συνεχὴς καὶ διαρκῶς ἐντεινόμενος εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὴν σκέψιν εἰς τὸν μεθυστικὸν ἴλιγγον κάποιου μεγάλου γεγονότος, ποὺ ἐπραγματοποιεῖτο, ποὺ ἔπρεπε νὰ ὁλοκληρωθῆ, ποὺ νὰ ἀπολήξη εἰς τὸν ἐπίλογον δόξης αἰωνίας. Καὶ διεκδικητὴς αὐτῆς τῆς δόξης ὁ ἑλληνικὸς στρατός, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν στρατηλάτην Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Εἶχε συλλάβει τὸ σχέδιον. Τὸ εἶχε καταστρώσει μὲ ἐπιτελικὴν ἐμπνευσιν, μὲ στρατηγικὴν φαντασίαν, μὲ δεξιότητα διασήμου τακτικοῦ. Καὶ τὸ ἐξετέλει μὲ ἀπόλυτον συνέπειαν, μὲ ἐκπληκτικὴν εὐελιξίαν, μὲ ἀκατάβλητον πάθος πολεμάρχου, ἐστροβιλίζετο μέσα εἰς τὴν θύελλαν τοῦ πυρὸς καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀτρόμου σθένους του ἐγένετο παρορμητικὴ προσταγή, εἰς τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν του, μιᾶς ὄντως σπανίας πρώτης ὕλης μεγαλουργήματος, ἱκανῆς νὰ ἐπιτύχη ὅσα, δι' ἄλλους θὰ ἐφαίνοντο ἀνεπίτευκτα, ἱκανῆς νὰ καταστήση πρᾶξιν τὸ ὄνειρον, ἱκανῆς νὰ μετουσιώση εἰς δονούμενον παιᾶνα τὴν ἐξόρμησιν τῶν πτερωμένων πεπρωμένων τῆς φυλῆς, ποὺ ἀκατάσχετος ἀπὸ τὴν ἐντολὴν τοῦ δικαίου, ἀκάθεκτος εἰς τὴν κλῆσιν τῆς εἱμαρμένης, ἀναντιμετώπιστος ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην ἰσχύν, ἔδραμεν εἰς τὸ ἄθλημα τοῦ μεγάλου ἔπους. Δεκαπέντε χιλιάδες βλήματα—τὶ στέγη πολεμικῆς δημιουργίας διὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΕΙΣ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 20. Προερχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης, ἀφίκετο σήμερον ἀεροπορικῶς ἐνταῦθα ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν πριγκίπων Πέτρου καὶ Μιχαήλ, διὰ νὰ παραστῆ εἰς τὸν αὐριανὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πρωτευούσης τῆς Ἠπείρου ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τελοῦντος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ πάππου του στρατηλάτου Κωνσταντίνου.

Τὸν Διάδοχον ὑπεδέχθησαν αἱ ἀρχαὶ καὶ πλῆθος λαοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ τὸν ἐζητωκραύγασεν ἐνθουσιωδῶς.

Ἐπίσης ἀφίκετο ἀεροπορικῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ διὰ νὰ ἐκπροσωπήση τὴν κυβέρνησιν.

Ὁ Διάδοχος—ἀντιβασιλεὺς τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν μετέβη εἰς τὴν θέσιν «Ἐμὶν Ἀγᾶ» ὅπου τὸ μνημεῖον τοῦ στρατηλάτου Κωνσταντίνου καὶ κατέθεσε στέφανον.

Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὴν στρατιωτικὴν λέσχην, ὅπου καὶ διένειμε 585 βιβλιάρια προικοδοτήσεως, παρεκάθησε δὲ εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου τῆς πόλεως.

Ὁ Διάδοχος, ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ δημάρχου, εἶπεν ὅτι εἶναι εὐχαριστημένος, διότι διὰ πρώτην φορὰν παρίσταται εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ προσέθεσεν ὅτι ἤδη πρέπει νὰ ἀγωνισθῶμεν ὅλοι διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας, ἡ ὁποία κινδυνεύει ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν.

Αὔριον (σήμερον) ὁ Διάδοχος μετὰ τὸν ἑορτασμὸν θὰ μεταβῆ εἰς Φιλιάτες καὶ Σαγιάδα, ὅπου θὰ ἐπιθεωρήση τμήματα στρατοῦ.

Τὴν Πέμπτην θὰ ἐπιθεωρήση τὰ ἀκραῖα φυλάκια Καλπακίου, Χάνι Δελβινακίου, Κακαβιᾶς κλπ.

ΤΗ